

BOG

PETERS DØD (/BOEGER/PETERS-DOD)

Af Katrine Marie Guldager (/forfattere/katrine-marie-guldager) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A51206134&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/peters-dod) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/peters-dod&title=Peters](http://litteratursiden.dk/boeger/peters-dod&title=Peters)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/peters-dod&status=Peters](http://litteratursiden.dk/boeger/peters-dod&status=Peters)

død)

død+<http://litteratursiden.dk/boeger/peters-dod>

Året er 1972 og Leonora og Henrys liv er stærkt præget af en politisk turbulent tid, som er under stor indflydelse fra venstreorienterede. De to er søskende og lever hvert deres liv, med hver deres lykke og ulykker. Deres forhold bliver for alvor påvirket, da Leonora finder deres far Peter død; en hændelse, der kommer til at ændre hele familiens liv for bestandig.

TAGS: FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

KOLLEKTIVER (/TAXONOMY/TERM/5788)

KVINDEFRIGØRELSE (/TAXONOMY/TERM/6040)

ANMELDELSE

22 aug.14

(/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe (/users/torben-wendelboe)
Skribent

Fjerde del af Guldagers stort anlagte værk Køge-kronike holder på alle måder niveauet fra de tre foregående i en af tidens betydeligste og mest originale romanpræstationer.

Året er nu 1972. Vi følger stadig primært de to søskende Henry og Leonora i dette brydningsår med omvæltninger, der peger langt ind i nutiden. Leonora bor i Køge, ulykkelig over stadig at være barnløs. Henry bor i København i kollektiv og er blevet far. Så er scenen sat. Det er stadig familien, relationerne mellem børn og forældre, mellem søskende, mellem generationerne, der er Guldagers centrale stof. Meget sigende har romanen dette K. E. Løgstrup citat som motto: "Vi er hinandens verden og hinandens skæbne". Det er romanens indgang til Guldagers analyse af og opgør med familierelationerne, og jeg har samlet andre centrale udsagn op igennem romanen:

"Jo, han var måske nok lidt excentrisk, en smule vanvittig, men findes der i grunden nogen børn, der ikke bliver vanvittige af at have forældre? Findes der nogen forældre, der ikke bliver vanvittige af at have børn?"

Og mod slutningen af romanen tænker Henry om sin søster:

"Han skyldte hende ikke noget. Dér, hvor der engang havde været en slags kærlighed, var der nu ikke andet end en lille hård, brun plet af den slags, der vokser, en brun plet af den slags, en læge pludselig får øje på, en brun plet af den slags, hvorom han udtaler: Dét dér, det skal undersøges."

Og disse eksempler står ikke alene, sporet løber igennem hele værket. Men tiden er også et tema, året 1972, og med Henry i kollektiv får Guldager anledning til en stor, veloplagt satirisk analyse af tiden med dens revolutionære bevægelser, akademikerne og arbejderklassen, opgøret med forbrugersamfundet, den økologiske bølge, det hele strømmer jo netop gennem kollektivet som uendelige diskussioner om der skal være gruppesex, om børnene skal have hele kollektivet som forældre, om beslutninger skal træffes af et flertal eller altid være énstemmige osv. Kollektivet hyrer en lærer, der skal hjælpe dem, og så får vi hele dynen af øvelser i kropsbevidsthed og vejrtrækning og ikke mindst tillidsøvelserne. Det er meget, meget ondt, det er meget, meget vittigt, det er fremragende, veloplagt satire fra Guldager.

Som romans titel angiver det: Børnenes far Peter dør, og det bliver et omdrejningspunkt i handlingen, som følger flere retninger og personer frem til en ganske dramatisk slutning, hvor de to søskende begge ender i en ny situation, som det skal blive meget spændende at følge udviklingen af gennem de to næste bind i serien, der jo skal ende med at omfatte seks bind efter Guldagers foreløbige udmelding.

Det helt særlige og for mig dybt fascinerende ved romanserien er Guldagers fortællerstemme, hendes greb med at gå kommenterende ind i handlingen med en alvidende forfatter, der kan foregribe handlingens gang og sætte den i stå efter behag. Her scenen med Peters død:

"De kommer til syne i døren sådan, forsigtige, Henry går først, og Leonora kommer lige bag ved ham, og man får lyst til at genoplive manden i sofaen, men får lyst til at byde romanen trods, man får lyst til at byde døden trods og lade manden trøste sine fortvivlede børn. På vegne af alle forældre i hele verden får man lyst til at lade mandens varme hænder række ud efter sine børn for dog at give dem fortrøstning, ro, men der kommer ingenting fra den døde mand. Ikke kulde, ikke afvisning, der kommer ingenting, og det er dette ingenting, der er meget værre end død, vold og lemlæstelse, værre end hungersnød og borgerkrige, værre end blødende mavesår, dårlige nerver, nedgroede negle og mareridt."

Det er sådan en passage, der gør romanen til en fantastisk læseoplevelse og fylder én med en voldsom glæde: SÅ godt kan der altså skrives på dansk! Køgekrøniken bliver et hovedværk i nutidens danske prosadigtning.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

BOGDETALJER

